

linger i Udlandet, som der var tilladte, var det, fordi det for vore Myndigheder herhjemme er saa vanskeligt og vil hemme dem i deres Virksomhed, naar de, inden de skride ind, skulle undersøge det fremmede Lands Forhold til den paagældende Sag, og det blive de nødte til, hvis Betingelsen for at skride ind er den, at den Handling, der er Tale om, er forbudt i Udlandet. Imidlertid har jeg i saa Henseende bøjet mig for de ærede Medlemmers Anskuelse og skal saa ikke videre dvæle ved dette Punkt. Jeg indrømmer naturligvis den første ærede Taler, at det, her er Tale om, er ikke at væрге vore egne Landsmænd herhjemme, men at væрге Udlandinge. For saa vidt er Forslaget Udslag af en international Hensyntagen, som jeg gerne vil yde min Hjælp til. Hvad der i dette Lovforslag, som det nu foreligger, findes af Bestemmelser, sigtende til at beskytte vore egne Landsmænd — saadanne Bestemmelser findes jo nemlig —, er kun en Kodifikation af allerede eksisterende Bestemmelser, men ikke noget nyt. Jeg skal i Tilslutning til, hvad jeg sagde om Udlandet, oplyse, at det ikke blot, som det blev fremhævet i Fjor, er de os nærmest liggende Lande, som meget have ønsket, at vi her i Landet gjorde vort til at bremse de Bestræbelser, der gøres for at udbrede Lotterisædler eller Andele i Præmieobligationer i Udlandet, men at det ogsaa er fra langt borte liggende Lande, at saadanne Henvendelser ere fremkomne. I de aller-sidste Dage har jeg f. Eks. modtaget en Forespørgsel fra den danske Konsul i Baku, om han dernede kunde skride ind med Advarsler mod Forretninger af den Art, her er Tale om.

Naar den ærede sidste Taler dolerede over Koloniallotteriet, skal jeg tage hans Bemærkninger i saa Henseende under Overvejelse. Hvad det angaar, at vi overhovedet have et Koloniallotteri og et Landbrugs-lotteri, vil han give mig Ret i, at det bærer jeg i alt Fald ikke Ansvaret for; jeg er nødt til i saa Henseende at respektere de Love, som ere givne før min Tid. I øvrigt skal jeg udtale, at hvis det ærede Medlems Bemærkninger ere saaledes at forstaa, at han ønsker at holde saa stærkt igen som muligt paa slige Lotteribevillinger, deler jeg ganske hans Anskuelse og skal ogsaa vide at rette mig derefter, saa længe jeg staar paa denne Plads.

Bramsen: Jeg vil gerne henvende en Bemærkning til den højtærede Minister. Det er rigtigt nok, at der allerede tidligere

er fremkommet en hel Del Klager fra Udlandet, og nu fortæller den højtærede Minister, at han fra et fjernt Land har faaet Klager i saa Henseende. Vi have i Udvalget haft en meget stor Bunke Akter i den Henseende til Gennemsyn fra Justitsministeriet, og ganske vist er der Ting, der ikke ere, som de skulle være, men det almindelige Indtryk er, at Folk betale 2—3—4 Kr., og naar de saa ikke vinde 100,000 Kr. eller noget lignende i Løbet af ganske overordentlig kort Tid, klage de til Københavns Politidirektør over, at de ere blevne bedragne for deres Penge. I Stedet for at lade saadan Snak gaa i Papirkurven begynder der straks en Undersøgelse af disse Klager fra Personer, som jo maa vide, at de virkelig ikke, fordi de en Gang betale 2 Kr., kunne gøre Krav paa straks at faa en stor Gevinst ud deraf. Jeg maa samtidig udtale, at der fra forskellige af disse Forhandlere er gjort fuld Rede og Rigtighed for en meget ordentlig Forretningsførelse, men det er en ganske overordentlig stor Udgift, der er forbunden med at drive denne Forretning, den fordrer et uhyre stort Bogholderi, de mange smaa Pengeforsendelser nødvendiggøre, at den Avance, om jeg saa maa sige, den Bruttoavance, som man forlanger paa saadanne Andelspromesser, maa være meget betydelig. Imidlertid er det naturligvis ikke nogen særlig fin og god Forretning, alle de Mennesker gaa jo og trøste sig med, at de have Udsigt, til at vinde disse mange, mange Penge, og det er jo en Fornøjelse. Hvis de vilde nøjes med at have den Glæde, gjorde det heller ikke noget, men de klage straks, naar de ikke faa Pengene og faa dem meget hurtigt. Det er naturligvis ubehageligt for Københavns Politidirektør at faa alle disse Skrivelser, men Spørgsmaalet er, om det er tilstrækkeligt for os til at lovgive paa dette Omraade. Dette skulle vi altsaa nærmere undersøge, og, som sagt, jeg er meget villig til at gaa med til en Reform i saa Henseende, især hvis vi kunne komme til fuld Klarhed over, at der er noget væsentligt at raade Bod paa.

Brandes: Jeg skal overfor den højtærede Minister minde om, at Landbrugs-lotteriet ikke skylder en Lov sin Fremkomst. Den højtærede Minister sagde, at han maatte rette sig efter Loven baade med Hensyn til Koloniallotteriet og Landbrugs-lotteriet, men Landbrugs-lotteriet er ikke fremkommet ved Lov. Jeg skal der-